

אנשי כנסת הגדולה WAS COMPOSED BY שמונה עשרה HOW MUCH OF

Now that we are about to study each section of שמונה עשרה, it is fair to ask: did אנשי כנסת הגדולה compose just the theme and the endings of each ברכה of שמונה עשרה or did they also compose the actual words within each ברכה? The תקון תפלה in his introduction to שמונה עשרה asks this question because of those who count the words within each ברכה in שמונה עשרה and attach significance to the number of words. The difficulty with that approach is that the גמרא never identifies the wording of each ברכה. In fact the מדרשים that we previously studied only identified the endings of each ברכה and the גמרא which we will review when we study the order of the ברכות only speaks of the theme of each ברכה.

The תקון תפלה identifies ר' חיים מוואלוז'ין as one of those who believes that the complete text was composed by אנשי כנסת הגדולה:

נפש החיים שער ב'—פרק י'—והמשכיל יבין מדעתו שלא לחינם הוצרכו לתקון תהנה קטנה ותפלה קצרה כזו ק"כ זקנים ומהם כמה נביאים אלא שהם השיגו ברוח קדשה והשגת נבואתם העליונה ונהירין להו שבילין דכל סדרי בראשית ופרקי המרכבה לזאת יסדו ותקנו מטבע ברכות ותפילות באלו התיבות דוקא מאשר ראו והשיגו איזה דרך ישכון אורה של כל תיבה פרטית מהן שהיא נצרכת מאוד לתקון רבוי עולמות וכחות עליונות וסדור המרכבה וכאמרם ז"ל בעבודה צרך גבוה. . נפש החיים שער ב'—פרק י"ג—מה שנתגלו לנו קצת כוונות התפלה מרבותינו הראשונים ז"ל קדישי עליונים ועד אחרן האר"י ז"ל אינם בערך אף כטפה מן הים נגד פנימיות עומק כונות אנשי כנסת הגדולה מתקני התפלה, שהיו ק"כ זקנים ומהם כמה נביאים, וכל מבין יבין דלא איתי איניש על יבשתא שיוכל לתקן תקון נפלא ונורא כזה לכלול ולגנוז במטבע תפלה קבועה וסדורה בנוסח אחד התקונים של כל העולמות עליונים ותחתונים ושכלל פעם שמתפללין יוגרמו תיקונים חדשים בסידור העולמות וכחות, שמעת שתקנוה עד ביאת הגואל, בזמנו בקרוב, לא היתה ולא תהיה שום תפלה בפרטות דומה לחברתה שקודמת לה ושאחריה כלל, דלבושין דלביש בצפרא לא לביש ברמשא ודלביש ברמשא לא לביש בצפרא כמו שכתוב בתקונים תכ"ב, ולכן אמרו אבותינו בחגיגה ט' עמוד ב' וברבה במדבר פ"ט מעות לא יוכל לתקן, זה שביטל קראת שמע ותפלה. וזה בלתי אפשר אם לא על ידי הנבואה העליונה אשר הופיע אליהם השם יתברך בעת תיקון נוסח מטבע התפלה והברכות שם הוא יתבאר בפיהם אילו התיבות ספורות וגנוזות בתוכן כל התיקונים.

in his סידור רב יעקב מעמרין expresses a similar view except that he concedes that changes to the wording had entered the סידור:

מאמר סלם בית א—ל הערה ז'—כי נוסחי ח"י ברכות התפלה ק"כ זקנים ונביאים עמדו ונמנו על כל תיבה ותיבה ושקלוה במאזני שכלם הקדש בעיון ובדיוק רב על סדר נפלא וכו' ובלי ספק אנשי

כנסת הגדולה שתקנום הקפדו מאוד על מנין התיבות, ובודאי דקדקו מאד בלשון שתהא שפה אחת ברורה שמורה לכלל ישראל בהשואה גמורה וכו' ואם בהמשך הזמן ורוב ההעתקות שנעשו בצוק העתים ועל ידי עירו מכלים לכלים שונים נשתנו הנוסחאות בין המקומות הרחוקים ממזרח למערב אשמת סופרים והמעתיקים היא, ומכל מקום לא שלטה רק לחלק הנוסחה לשתיים דרך כלל וכו' והאחד בודאי טעה, ולא יפה עשה ששנה מאומה מלשון האבות הראשונים הקדושים וקעבוהו לציבור וכו' ומחמת שאין לנו ידיעה ברורה ביד מי הקבלה הנאמנה הראשונה בזה לכן כל אחד מחזיק בשלו ועושה לו סמוכות מה שיוכל וכו'.

The תפלה also presents the view of the students of the אר"י to this issue:

ואולם להמקובלים מתלמידי אר"י ז"ל דרך אחרת בסבת שינוי הנוסחאות אשר בידינו היום. לפי שיטתם תקנו אנשי כנסת הגדולה מתחלה שתיים עשרה נוסחאות שונות בעד שנים עשר שבטי ישראל, לכל שבט ושבט כפי השער המיוחד לו ברקיע. המקובל הא-להי ר"ח ויטל בתחלת ספרו הקדוש פרי עץ חיים אמר בשם מורו האר"י ז"ל "שיש י"ב שערים ברקיע כנגד י"ב שבטים. והם השערים הנזכרים שלהי יחזקאל. ואמר מורי ז"ל שודאי לא היו השערים שוים גם כן וכל אחד משונה מחבירו לכן כל התפילות של השבטים משונות.

The תפלה notes that חז"ל often speak of the concept of שיערי תפלה:

והנה רמז לחילוק שערים בעלית התפילות למעלה נמצא גם בדברי רבותינו חכמי התלמוד ז"ל שהרי אמרו בברכות (ל"ב ב') מיום שחרב בית המקדש נעלו שיערי תפלה, ובתענית (כ"ו ע"א) בשחרית מוסף ומנחה ובנעילת שערים ערש"י בשם ירושלמי ובב"מ (נט' א') כל השערים (של תפלה, רש"י) ננעלו חוץ משערי אונאה, ובדברים רבה (פ"ב ס' י"ב) שיערי תפלה פעמים פתוחים פעמים נעולים, מכל זה משמע שיש שערים הרבה לתפלה, וכן תקנו לנו רבותינו ז"ל בנוסח אבינו מלכינו פתח שערי שמים לתפלתינו . . . ובסוף תפלת נעילה ליום כיפור שיערי שמים פתח וגו' ושם פתח לנו שער בעת נעילת שער.

Why did ר' חיים מוואלזין feels so strongly that the complete text of שמונה עשרה was composed by אנשי כנסת הגדולה? Why was he unwilling to concede that errors had entered into the סידור? The opinion of ר' חיים מוואלזין must have been shaped by the era in which he lived. ר' חיים מוואלזין lived from 1749 to 1821 which coincided with the birth of the Reform movement. Obviously, ר' חיים מוואלזין was concerned that any admission by him that errors had entered the סידור would provide the Reform movement with the justification to change parts of the סידור. We who have been open and frank in our discussions about errors that have entered the סידור must heed to the opinion of ר' חיים מוואלזין. What is written here should never be considered a basis for changing even one letter of any סידור. The strength of our prayers emanates from the fact our prayers contain the same words as did the prayers of our fathers and our mothers.

בעד רפואה שלמה לחמתי חייה בת מלכה

TRANSLATION OF SOURCES

נפש החיים שער ב'—פרק י'
 A knowledgeable person understands on his own that not for nothing did the members of the Great Assembly which included prophets compose this small prayer. They did so through divine inspiration and composed these exact words because they saw that reciting these words would give order to all the various worlds. . . Our forefathers including Rabbi Isaac Luria revealed to us some of the secrets hidden within the prayers. But what they revealed is only a small part of the depth within the words that the members of the Great Assembly used for the prayers. Those who are knowledgeable know that no man has lived who could have created as great a composition as the Shmona Esrei in which the members of the Great Assembly imbedded within the words that which keeps the upper and lower worlds in order. Every time one recites the words of Shmona Esrei, new ways of keeping the world in order are created. This will continue until the time of the coming of the Moschiach. No recitation of Shmona Esrei prayer is similar to the one before or to the one after. That which was recited in the morning is not the same as the one recited in the evening and the one recited in the evening is not the same that is recited the next morning. That is why our Rabbis stated in Masechet Chagiga page 9 side 2: Missing an opportunity to recite Kriyat Shema or Shmona Esrei is something that cannot be recovered. Creating a prayer that has that kind of power could have only happened by men who were prophets and who received divine inspiration while composing the prayer. These are the words that were counted. Hidden within the words are the means to put the world in good order.

ר' יעקב מעמדין מאמר שלם בית א—ל הערה ז'
 The wording of Shmona Esrei was composed by the members of the Great Assembly who gave great thought to each word and considered in great detail the order in which they put the words. Without a doubt, the men of the Great Assembly spent much time in deciding the number of words. They further worked hard to ensure that there be only one version of Shmona Esrei for all of Klall Yisroel. In the passage of time and because of the many times that the words were copied by hand and by so many people, differences developed in different places from East to West. This was the fault of scribes and the ones who made copies. In any event, the result was that two main versions evolved. In one of them there are certainly errors. Whoever caused the errors did not act appropriately because he changed the language of what was composed by our holy forefathers. Since it is not clear which version is correct, each person follows what he believes to be the correct version and finds justifications for what he does.

The students of the ארי"ל—The Kabbalists, followers of Rabbi Isaac Luria (ARI) have another way of explaining the evolution of the various versions of the Siddur that are in our hands today. It is their position that the members of the Great Assembly composed

from the start 12 different versions of Shmona Esrei in honor of each of the twelve tribes. Each tribe was assigned a different gate through which their prayer ascended to heaven. The Kabbalist, Rabbi Chaim Vital in the beginning of his book, Pri Eitz Chayim said in the name of his mentor, the ARI that there are 12 gates in heaven, each corresponding to one of the 12 tribes. Those are the gates that are mentioned at the end of the book of Ezekiel. My mentor, the ARI said that the gates are not equal and each is different. That is why the prayers of each tribe is different.

תיקון תפלה-An allusion to the concept of multiple gates through which prayers rise to heaven is also found in the words of our sages in the Talmud who said in Masechet Brachot: from the day the Beit Hamikdash was destroyed the gates of prayer were closed. In Masechet Taanit: in Schacharit, Mussaf, Mincha and Ni'Ilat Sh'Arim; in Baba Metziah: All the gates of Tefila are closed except the Gate of Wrongs; in Devarim Rabbah: The gates of prayer are sometimes open and sometimes closed. From all this one can conclude that there are many gates of Tefila. That explains why our Sages composed the following: Aveinu Malkeinu Psach Sha'arei Shamayim Li'Tifelatenu . . . and at the end of Tefilat Ne'Ilah on Yom Kippur: Sha'arei Shamayim Psach and Psach Lanu Sha'Ar B'Ais Ne'Ilat Sha'Ar.